

Sobre les propostes d'una nova reforma educativa

Dll, 19/11/2018 per Fundació Escola...

[L'Escola Cristiana](#)

El Ministeri d'Educació i Formació Professional ha enviat un segon document que desplega més àmpliament les propostes de modificació de la LOE que va anunciar en el marc de la "Consulta pública prèvia sobre un avantprojecte de Llei Orgànica de modificació de l'actual Llei d'Educació".

El nou document conté modificacions desgranades al llarg de sis blocs temàtics que el "Gobierno" justifica pels problemes derivats de la LOMCE, per a després anunciar els objectius, accions i l'articulat afectat per les propostes. Atès que aquestes són variades, algunes responen a determinades peticions de la comunitat educativa en general o al contingut d'alguns pronunciaments judicials. Però d'altres, en una proporció important, confirmen la pretensió de reformar de manera essencial el règim jurídic i de funcionament dels centres concertats, fent bona la sensació que cada reforma educativa impulsada en aquest país no es considera políticament eficaç si no afecta l'esfera de llibertats educatives. I això és inquietant.

Així, es parla d'eliminar la jerarquia de matèries a primària i secundària obligatòria (troncals, específiques i de lliure configuració autonòmica), d'organitzar de nou l'Educació Primària en tres cicles de dos anys cadascun o d'eliminar les proves d'avaluació final d'etapa (revàlides) d'Educació Primària, Secundària Obligatòria i Batxillerat -actualment aquestes proves estan suspeses-, així com de reprendre la distribució de competències entre l'Estat i les CCAA per a la determinació del currículum de les matèries, assignant el 55%-65% a l'Estat en totes les etapes i també de suprimir la regulació de l'ús de la llengua cooficial i de l'escolarització associada a ella, deixant que la seva regulació correspongui a les comunitats autònomes en què hi ha llengua cooficial. Aquesta supressió afecta, entre altres aspectes, a la regulació de l'exempció de cursar o ser avaluat en la llengua cooficial o la repercussió a les comunitats autònomes de les despeses d'escolarització d'alumnes en centres privats amb oferta educativa en castellà, que va ser declarat inconstitucional per la STC 14/2018.

Però, d'altra banda, aborda el tractament de la religió confessional amb l'objectiu d'"eliminar els aspectes més lesius de la regulació de l'ensenyament de la religió confessional, que vulneren aspectes del dret a l'educació i xoquen amb el caràcter disciplinar dels ensenyaments, tot això respectant els Acords amb la Santa Seu", i estableix unes mesures concretes, destacant la d'organitzar l'ensenyament de la religió confessional de manera que no hi hagi l'obligació de cursar una matèria alternativa pels que no sol·licitin aquest ensenyament, deixar de considerar la religió confessional com una matèria específica en 1r i 2n de batxillerat i evitar que, com a conseqüència de l'anterior, la qualificació que es pugui obtenir en aquesta matèria es tingui en compte en el càlcul de la mitjana en els processos d'accés a la universitat, beques i altres similars. Si el que és vol, com està explícitament reconegut a la proposta, és respectar els Acords amb la Santa Seu, no es pot atorgar a l'assignatura de Religió un estatus inferior a la resta d'assignatures -aspectes aquests confirmats per la jurisprudència- i, com a conseqüència, no resulta acceptable que se n'elimini la consideració acadèmica (avaluable i computable) i l'obligació de cursar una matèria alternativa quan no es vulgui l'assignatura de religió confessional, ni la seva supressió com a matèria

específica al Batxillerat.

També es busca modificar la composició i les competències del Consell Escolar (que passa de ser un òrgan de participació a un govern i control). Es pretén reintroduir el representant de l'Ajuntament o "recuperar" la intervenció d'aquests Consells Escolars i de la mateixa Administració educativa en els procediments de selecció i acomiadament del professorat i en la selecció dels directors. Aquestes previsions suposarien una vulneració del dret del titular dels centres educatius concertats a la direcció dels mateixos i a assumir la responsabilitat en la seva gestió.

Finalment, recull l'objectiu declarat de "recuperar plenament, per als poders públics, el mandat constitucional de la programació d'ensenyament", obviant la referència a la participació efectiva de tots els sectors afectats i que pot posar de manifest la voluntat de "planificar unilateralment" la programació de llocs escolars, sense tenir en compte la demanda social de les famílies ni els aspectes essencials de la llibertat d'ensenyament. Eliminar les referències a la "demanda social" suposa un atac frontal al règim de concerts educatius i trenca un element essencial per fer efectiu el dret a la llibertat d'elecció de centre per part de les famílies, que quedaria buit de contingut real si no hi ha una oferta educativa plural sostinguda amb fons públics.

Davant d'aquestes propostes, ens preguntem si resulta admissible la pretensió de tramitar una nova reforma unilateral de la legislació bàsica educativa sense el necessari diàleg i consens amb tots els agents i sectors de la comunitat educativa, i més quan a la pròpia proposta es reconeix expressament que aquestes modificacions es pretenen fer "a l'espera de poder dur a terme, més endavant, amb l'acord més gran possible, una reforma integral de la normativa existent, de la qual aquesta serà només una avançada". Amb aquesta premissa, sembla que el més convenient no seria iniciar un camí, d'incert recorregut, de successives reformes educatives, sinó reprendre amb valentia la consecució del Pacte d'Estat per l'Educació que tots venim reclamant des de fa anys, tot incorporant la previsió financera per afrontar les necessàries reformes. Aconseguirem algun dia que es respecti l'esfera de llibertats en el món educatiu i que l'educació resti fora del debat polític conjuntural? No en perdem l'esperança. A Catalunya, emmirallant-nos en la LEC, en tenim l'exemple.